

Dosar nr.2/P/2015

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.3P

Ședința publică din 17 iunie 2015

Președinte Procuror

Procuror –

Procuror –

Procuror –

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului N. T., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g, h, i și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamanta Inspecția Judiciară, prin reprezentant C. D. B. și pârâtul procuror N. T.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data de 08.06.2015 s-a depus de către Inspekția judiciară o copie conformă cu originalul a dosarului .../IJ/.../DIP/2014, comunicată pârâtului la data de 09.06.2015, iar la data de 16.06.2015 au fost depuse relațiile solicitate de la Direcția Legislație Documentare și Contencios din cadrul CSM, comunicate prin e-mail pârâtului și prin fax Inspekției Judiciare.

Față de înscrisurile depuse la dosarul cauzei, Secția acordă cuvântul pe excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare invocată de pârât la termenul anterior.

Pârâtul N. T. solicită admiterea excepției și să se constate că a fost încălcat principiul "non bis in idem" cu referire la art.4 protocolul 7 CEDO care supraordonează dreptul național. În afara acestor dispoziții, așa cum rezultă și din cuprinsul punctului de vedere întocmit de Direcția Legislație Documentare și Contencios din cadrul CSM, apreciază că este vorba de un act administrativ care a dobândit caracter definitiv. În speță, prima plângere a fost clasată prin rezoluția din 04.09.2014 a inspectorului judiciar, rezoluție comunicată petentului P. G. Așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, acesta a formulat plângere împotriva rezoluției de clasare la 03.10.2014, respinsă la 15.10.2014, fiind îndrumat prin adresa din 22.10.2014 să se adreseze instanței de judecată, urmare intervenirii deciziei nr.397/2014 a Curții Constituționale. În pofida acestor dispoziții legale petentul a formulat o nouă sesizare pe cale separată, ignorând procedura legală de urmat.

Se mai susține de către pârât că acțiunea disciplinară încalcă dispozițiile art. 17 din Regulamentul de organizare și funcționare al Inspekției Judiciare,

conform cărora chiar și în situația unor aspecte noi, teoretic sesizate, eventualele noi acțiuni pot fi cercetate doar cu privire la aceste chestiuni nou invocate.

Sub acest aspect, solicită să se constate că din compararea celor două plângeri ale petentului rezultă că cea de-a doua se referă la aceeași situație de fapt ca și cea din prima sesizare, cu singura mențiune că se înserează în plus o participare la săvârșirea unor pretinse abateri a procurorului B. A. de la D.N.A. – S.T. C..., chestiune care nu-l privește personal și nu are legătură cu situația sa. Mai mult, prin prezenta acțiune disciplinară Inspecția Judiciară a dispus clasarea pentru preținsele abateri ce ar fi fost săvârșite de B. A., ceea ce dovedește folosirea unei unități de măsură diferite la chestiuni similare.

Pe cale de consecință, solicită admiterea excepției și respingerea acțiunii disciplinare formulate împotriva sa.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită respingerea excepției formulate pentru motivele arătate la termenul anterior.

În esență susține că sesizarea formulată a doua oară de petiționar a cuprins și aspecte noi, dovadă că Inspecția Judiciară a făcut verificări, s-a pronunțat asupra acestora, unele din acestea fiind clasate. Însă, în urma verificărilor efectuate s-au constatat aspecte noi ce nu au fost avute în vedere în verificările prealabile anterioare. Este vorba de aspecte total diferite, prima oară au fost efectuate verificări prin procurorul anume desemnat, fiind comunicate date nereale; în cadrul celei de-a doua verificări s-a constatat o cu totul altă situație de fapt, ce a generat exercitarea prezentei acțiuni disciplinare.

Referitor la susținerile pârâtului învederează că soluția de clasare nu putea fi infirmată, întrucât legea nu prevede nici la acest moment, după apariția deciziei

Curții Constituționale, o procedură prin care inspectorul șef ar fi putut să infirme
acea rezoluție de clasare. O poate face instanța de judecată (conform practicii
depuse), iar art.17 din regulament la care s-a făcut referire de către pârât se referă
la faptul că atunci când se formulează o nouă sesizare cu un conținut similar, ea
primește același număr ca sesizarea anterioară. Or noua sesizare, pe lângă aspectele
anterioare, a mai făcut referire și la aspecte noi legate de dosarul penal care se afla
nu în supravegherea, ci în ancheta proprie a pârâtului și care au condus în final la
exercitarea acțiunii disciplinare împotriva acestuia.

Pentru aceste considerente solicită respingerea ca nefondată a excepției
invocate de pârât.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

În cauza înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară
sub nr.2/P/2015, Inspecția Judiciară a exercitat acțiunea disciplinară împotriva
pârâtului N. T., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C..., cu
privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g,h, i și t din
Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că pârâtul, la acel
moment delegat la Parchetul de pe lângă Tribunalul C..., fiind desemnat să
efectueze urmărirea penală în dosarul penal nr. .../P/2010, l-a lăsat în nelucrare în
perioada 29 octombrie 2010 – 21 martie 2014, cu motivarea că l-a delegat pe
comisarul șef P. G. să efectueze anumite activități până la data de 6 decembrie

2010. Ulterior acestei date nu s-a mai interesat de stadiul cercetărilor, nerespectând dispozițiile art.303 alin.3, art.306 alin.1 și art.99 alin.1 din C.p.p. fapt ce a condus la tergiversarea nejustificată a soluționării dosarului, cu consecința prelungirii procedurilor și afectării drepturilor părților de a le fi soluționate cauzele într-un termen rezonabil și împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

După constatarea intervenirii prescripției, prin ordonanța de clasare din data de 13 iunie 2014 s-a sesizat din oficiu față de comisarul șef P. G. pentru a fi cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizare a infractorului și abuz în serviciu prevăzute de art.269 și 297 alin.1 din N.C.P.

Ulterior acestui moment, a efectuat acte de urmărire penală față de ofițerul de poliție judiciară sub aspectul comiterii celor două infracțiuni în dosarul nr. .../P/2014, dispunând începerea urmăririi penale, continuarea urmăririi penale și apoi punerea în mișcare a acțiunii penale, după care s-a abținut pe motiv de imparțialitate, împrejurare de fapt care exista în momentul sesizării din oficiu și ulterior când a efectuat acte de urmărire penală față de acesta.

Efectuarea actelor de urmărire penală în dosarul nr. .../P/2014 s-a făcut cu încălcarea Dispoziției nr. .../10.02.2014 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C..., având ca obiect preluarea de la unitățile de parchet subordonate a cauzelor privind infracțiuni săvârșite de ofițerii de poliție judiciară și instrumentarea acestora de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C....

Referitor la sesizarea din oficiu, Inspekția Judiciară a apreciat că aceasta s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art. 292 Cod de procedură penală, conform cărora „organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice cale decât cele prevăzute la art. 289- 291 și încheie un proces

verbal în acest sens". Astfel, deși fusese sesizat și a aflat de săvârșirea unei infracțiuni printr-unul din modurile de sesizare prevăzute în Titlul I, capitolul II – „Sesizarea organelor de urmărire penală”, procurorul N. T. s-a sesizat din oficiu. Pe de altă parte, actul prin care s-a sesizat din oficiu nu a fost procesul verbal, așa cum se menționează în conținutul art. 292 Cod de procedură penală, ci ordonanța de clasare, al cărei conținut este prevăzut expres de dispozițiile art. 315 alin. 2 Cod de procedură penală. Mai mult, sesizarea din oficiu a procurorului N. T. a fost făcută în scopul de a-și acoperi propria culpă, în condițiile în care dosarul nr. .../P/2010 era un dosar aflat în urmărire penală proprie, iar acesta nu a efectuat nici un act de urmărire penală timp de aproximativ 4 ani.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În cadrul procedurii disciplinare desfășurate în fața Secției pentru procurori, a fost depusă întâmpinare de către pârâtul procuror la data de 21 aprilie 2015 prin care au fost invocate atât aspecte legate de fondul cauzei, cât și de procedură. Pe fondul cauzei pârâtul a invocat, în esență, că nu se face vinovat de săvârșirea abaterilor disciplinare ce i s-au reținut în sarcină, întrucât dosarul pe care este acuzat că l-a lăsat în nelucrare s-a aflat în perioada 2011-2014 în supravegherea colegei sale B. D. și nu a sa, iar mențiunile privind o așa-zisă dispoziție a primului procuror de trecere a acestui dosar în urmărirea proprie a procurorului nu sunt exacte.

Consideră că sesizarea din oficiu față de lucrătorul de poliție judiciară prin dispozitivul ordonanței este o măsură corectă din punct de vedere procedural și

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
deci legală, fiind vorba de apariția unei situații noi într-o cauză aflată în lucru,
motiv pentru care nu a fost emis un proces-verbal separat.

În ce privește efectuarea actelor de urmărire penală în dosarul nr. .../P/2014, arată că acestea au fost efectuate ca urmare a vizei de repartizare a dosarului de către primul procuror, care a și dispus preluarea cauzei de la parchetul ierarhic inferior, iar pe parcursul cercetărilor, deși a fost asistat de avocat, P. G. nu a făcut nicio referire la faptul că ar fi avut la momentul săvârșirii faptei sau al audierii de către procuror calitatea de lucrător de poliție judiciară și nu a invocat niciun incident procedural.

Pe de altă parte, dispoziția .../2014 a procurorului general al PCA C... nu era aplicabilă în speță, fapta fiind săvârșită de lucrătorul de poliție în timp ce avea raporturile de muncă suspendate în mod oficial.

Mai arată că declarația de abținere a fost făcută imediat după audierea martorului D. G., care a relatat o situație de fapt de care nu avusese cunoștință anterior, nefiind real motivul inserat în acțiune conform căruia ar fi preexistat cauza de incompatibilitate datorită legăturii cu dosarul .../P/2010, deoarece acesta se afla în supravegherea altui coleg.

Având în vedere volumul ridicat de activitate pe care l-a desfășurat, conform înscrisurilor depuse la dosar, apreciază că i-a fost imposibil să verifice situația dosarului nr. .../P/2010 și consideră că nu poate fi acuzat de tergiversarea soluționării acestuia, câtă vreme lucrătorul de poliție i-a ascuns cele întâmplate în cauză, iar din anul 2011 nu s-a mai aflat în supravegherea sa ci a altui coleg.

Din punct de vedere al legalității procedurale, pârâtul a învederat că prin rezoluția din 04.09.2014 a Inspecției Judiciare a fost dispusă clasarea unei sesizări

identice formulate de P. G., constatându-se lipsa oricărei culpe din partea sa.

Ulterior, pe cale separată, într-un alt dosar, dar legat de aceeași sesizare redepusă de petent la data de 18.09.2014, Inspekția Judiciară a înțeles să exercite acțiunea disciplinară, cercetându-l pentru un număr de patru abateri disciplinare, ignorând soluția de clasare dispusă în cauză.

În acest context, apreciază că este afectat principiul „non bis in idem” în ceea ce îl privește, iar acțiunea disciplinară exercitată împotriva sa este inadmisibilă.

În ședința din data de 27 mai 2015, pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată în cuprinsul întâmpinării, în conformitate cu art.4 protocolul 7 din CEDO, care interzice o acțiune punitivă dublă, considerând că se află în fața unei a doua cercetări disciplinare, întrucât prin rezoluția din 4.09.2014 a Inspekției Judiciare a fost dispusă clasarea primei sesizări formulate de reclamantul P. G., constatându-se lipsa oricărei culpei în sarcina sa, soluție confirmată și însușită de conducerea Inspekției Judiciare.

Ulterior, pe cale separată, într-un alt dosar, dar legat de aceeași sesizare, redepusă de petent la 8 zile după ce a primit comunicarea primei soluții, Inspekția Judiciară a înțeles să exercite acțiunea disciplinară, ignorând soluția de clasare dispusă anterior, fiind acuzat de săvârșirea unui număr de 4 abateri disciplinare.

Sub acest aspect, a solicitat a se avea în vedere faptul că, din studiul comparativ al primei sesizări, depusă pe 10.07.2014 și a celei de-a doua din 16.09.2014, se poate observa cu ușurință că petentul P. G. a inclus prima sesizare în totalitate în cea de a doua, inserând în plus, în această din urmă sesizare, pretinse

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
fapte care ar fi fost săvârșite de către pârât după 10.07.2014, împreună cu
procurorul B. A. de la D.N.A. C..., coleg față de care s-a dispus clasarea cercetării.

În plus, pârâtul a mai învederat și faptul că lucrarea este evidențiată,
conform art.45 alin.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției
Judiciare și de către consilierul de la Biroul registratură, repartizare aleatorie și
secretariat, ca fiind cerere formulată de aceeași persoană și cu obiect similar noii
sesizări, iar conducerea Inspecției Judiciare a rezoluționat în mod expres, pe
această a doua petiție, pe adresa de înaintare, mențiunea de a se avea în vedere
sesizarea anterioară.

În concluzie, apreciază că a fost încălcat principiul „non bis in idem”.

Inspecția Judiciară a apreciat că pârâtul nu a fost supus unei duble proceduri,
pe considerentul că în cadrul primei lucrări s-au efectuat verificări prelabile și
doar în cazul celei de a doua lucrări s-a efectuat cercetare disciplinară. În prima
lucrare, verificările s-au efectuat prin procurori anume desemnați, iar în baza unor
relații incomplete, referitoare la faptul că dosarul ce făcea obiectul verificărilor
prelabile era un dosar de supraveghere, s-a dispus clasarea.

În cazul celei de a doua sesizări, care a venit în plus cu alte elemente, s-au
efectuat verificări directe de către inspectorul judiciar și s-a constatat că dosarul nu
era un dosar de supraveghere, ci de urmărire penală obligatorie, împrejurare în
raport de care întreaga situație de fapt s-a schimbat. În cadrul cercetării disciplinare
au apărut elemente noi pe întreaga situație de fapt, care au condus la începerea
cercetării disciplinare ca procedură nouă și nu o procedură reluată, situație în raport
de care excepția invocată de pârât apare ca neîntemeiată.

Din întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția pentru

procurori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 04 iulie 2014 comisarul șef P. G. din cadrul IPJ C... a formulat o primă sesizare adresată Inspecției Judiciare și înregistrată la 14.07.2014 prin care solicita efectuarea de verificări față de procurorul N. T. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul C..., considerând că se face vinovat de săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. b, g și t din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În cuprinsul sesizării, petentul învedera că la data de 09.11.2010, în timp ce se afla în concediu de odihnă a fost anunțat de șeful S.I.F C... că a fost delegat de către procurorul N. T. să efectueze activități de urmărire penală în dosarul penal nr.../P/2010 al Parchetului de pe lângă Tribunalul C..., împrejurare față de care a comunicat atât șefului său, cât și conducerii parchetului că se află în imposibilitatea efectuării activităților. Mai mult, la data de 02.12.2010 deplasându-se la serviciu, a constatat că dosarul nu fusese înaintat la parchet pentru emiterea altei delegări, motiv pentru care după ce a discutat cu șeful său, a dat dosarul agentului șef D. G. pe care l-a îndrumat să meargă și să discute cu procurorul N. T..

Potentul a mai susținut că de la data delegării dispuse în dosar, respectiv 09.11.2010 și până în luna decembrie 2013, cât a îndeplinit funcția de șef birou în cadrul I.P.J. C...- S.I.F., domnul N. T., în calitate de procuror de caz nu a dispus nicio măsură administrativă referitoare la dosarul în cauză, nu a desfășurat activități de supraveghere a cercetărilor, nu a dispus sancțiuni judiciare care să fie determinate de tergiversarea cercetărilor penale.

În acest context, nu își explică de ce procurorul s-a sesizat din oficiu și a dispus cercetarea sa pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și

[REDACTED] favorizarea infractorului și a pus în mișcare acțiunea penală în dosarul .../P/2014, apreciind că se afla în situația de incompatibilitate prev. de art.64 alin.1 lit.f C.p.p., dată fiind împrejurarea că dosarul penal în legătură cu soluționarea căruia i s-au reținut în sarcină infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea infractorului s-a aflat, în vederea efectuării urmăririi penale și în supraveghere chiar la pârâțul procuror.

De asemenea, a considerat că procurorul nu a respectat Dispoziția nr..../2014 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C... prin care s-a dispus ca toate cauzele care au ca obiect infracțiuni săvârșite de ofițerii de poliție din cadrul organelor de cercetare ale poliției judiciare să fie preluate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C..., în vederea instrumentării și, de asemenea, și-a exercitat funcția cu rea – credință întrucât a rămas în pasivitate în ce privește soluționarea dosarului .../P/2010, nedispunând nicio măsură procesuală pentru finalizarea cercetărilor penale.

Prin rezoluția din 04 septembrie 2014 dispusă în dosarul nr..../IJ/.../DIP/2014 Inspekția Judiciară a dispus clasarea sesizării formulate de petent pe considerentul că abaterea prevăzută de art.99 lit. b nu subzistă, întrucât cererea de abținere formulată de pârât a fost admisă prin Ordonanța nr..../.../.../2014 din 11.07.2014 a Parchetului de pe lângă Tribunalul C....

În ce privește săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.g, s-a apreciat că în cauză nu a fost identificată vreo dispoziție a procurorului ierarhic superior dată în scris și în conformitate cu legea pe care să pârâtul să nu o respecte.

De asemenea, sub aspectul exercitării funcției cu rea credință sau gravă neglijență s-a constatat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei

abateri, vinovăția aparținând în exclusivitate lucrătorului de poliție. Mai mult, s-a apreciat că Inspecția judiciară nu are competența de a interveni în soluționarea unei cauze penale, de a verifica măsurile dispuse de procurori în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate de aceștia, întrucât s-ar încălca principiul independenței procurorului stipulat în dispozițiile art.64 alin.2 din Legea nr.303/2004.

În vederea pronunțării soluției de clasare au fost avute în vedere sesizarea petentului și relațiile comunicate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C..., ca urmare a solicitărilor înaintate de inspectorul judiciar.

Soluția a fost comunicată petentului și procurorului N. T.

La data de 14.09.2014 petentul a formulat o nouă sesizare înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 16.09.2014 împotriva procurorilor N. T., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul C... și B. A., din cadrul D.N.A. – S.T. C..., prin care a reiterat situația de fapt din sesizarea inițială. În plus, a mai susținut că, imediat după formularea primei sesizări, aflând despre acest lucru, procurorul N. a luat legătura cu procurorul B. A., din cadrul D.N.A. – S.T. C..., cu care se afla în relații notorii de prietenie, iar urmare acestui fapt, la data de 10 iulie 2014 procurorul B. s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către petent, a dispus începerea urmăririi penale și preluarea dosarului instrumentat de către pârât, ceea ce denotă o înțelegere între cei doi procurori în scopul de a nu mai subzista motivele pentru care sesizase Inspecția Judiciară în privința abaterilor comise de N. T.

În cuprinsul acestei sesizări a apreciat că pârâtul N. T. se face vinovat de săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.h, t, g și b din Legea nr.303/2004 pentru următoarele considerente:

[REDACTED]

- în dosarul nr..../P/2010, aflat în urmărire proprie, nu a acționat în vederea soluționării cu operativitate a acestuia, dovadă fiind lipsa oricăror acte procedurale care să dovedească îndeplinirea obligațiilor profesionale și rolul activ al procurorului; de asemenea, după împlinirea termenului pentru care a dispus delegarea organelor de poliție, nu a dispus nicio sancțiune și nu a solicitat IPJ C... date privind stadiul cercetărilor, ceea ce, în opinia sa, constituie o gravă neglijență de natura să atragă răspunderea sa disciplinară;

- a încălcat normele de competență după calitatea persoanei, neavând dreptul de a efectua acte de urmărire penală a unui ofițer de poliție judiciară; deși cunoștea că dosarul nr..../P/2010 era în urmărire proprie, în mod nelegal a început urmărirea penală și a pus în mișcare acțiunea penală împotriva sa;

- nu a respectat dispozițiile procurorului ierarhic superior, mai precis prevederile Dispoziției .../2014 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C..., reținând dosarul .../P/2014 în vederea instrumentării;

- având în vedere culpa exclusivă a procurorului N. în tardivitatea soluționării dosarului .../P/2010, era evidentă existența unui conflict între interesul său și interesul public de înfăptuire a actului de justiție, precum și lipsa de imparțialitate în efectuarea urmăririi penale, context în care pârâtul procuror avea obligația abținerii, obligație pe care nu a respectat-o, continuând să efectueze acte de cercetare penală față de petent.

În plus, a apreciat că se mai face vinovat și de săvârșirea abaterii prevăzute de art. 99 lit.1 din Legea nr.303/2004 pe considerentul că sesizarea "din oficiu" a D.N.A. – S.T.C... s-a făcut în realitate ca urmare a imixtiunii procurorului N. T. în activitatea procurorului B. A., începerea urmăririi penale de către D.N.A. –

S.T.C... și toate actele procesuale dispuse ulterior având drept scop să acopere culpa procurorului N. în legătură cu omisiunea vădit intenționată a acestuia de tergiversare a soluționării dosarului nr. .../P/2010.

Urmare acestei noi sesizări, Inspekția Judiciară a efectuat verificări prealabile, finalizate la data de 27 noiembrie 2014.

Prin rezoluția din data de 5 decembrie 2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de procurorul N. T., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul C..., pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. a, g, h, i și t din Legea nr. 303/2004 și față de prim procurorul Ș. G. V. de la Parchetul de pe lângă Tribunalul C... pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. g din Legea nr. 303/2004.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 26 februarie 2015.

Prin rezoluția din data de 24 martie 2015 Inspekția Judiciară a admis sesizarea formulată de comisarul șef P. G. din cadrul IPJ C. și exercitarea acțiunii disciplinare față de procurorul N. T., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul C..., pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g, h, i și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Prin aceeași rezoluție s-a dispus respingerea sesizării privind pe procurorul N. T. pentru săvârșirea abaterii prevăzute de art.99 lit.a, respingerea sesizării privind pe prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul C..., Ș. G. V., pentru săvârșirea abaterii prevăzute de art.99 lit.g și clasarea cauzei privind pe procurorul B. A. de la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial C... pentru abaterile disciplinare prev. de art. 99 lit. l și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Analizând conținutul plângerilor formulate de către petent, astfel cum au fost expuse, precum și actele și lucrările dosarului, **Secția constată** că faptele reținute în sarcina procurorului N. T. ca întrunind conținutul constitutiv al abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g, h, i și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, au făcut obiectul verificărilor prealabile ale Inspecției Judiciare încă de la prima sesizare a petentului pentru care se dispusese clasarea. Pe de altă parte, aspectele noi inserate în cea de-a doua sesizare a petentului P. G. au privit alte fapte pretinse a fi comise de către pârât, încadrate de către Inspecția Judiciară în abaterea disciplinară prevăzute în art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare și pentru care nu s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de acesta.

Conform Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1027/15.11.2012, în capitolul intitulat "Procedura de soluționare a sesizărilor privind activitatea și conduita judecătorilor, procurorilor și magistraților asistenți de la Inalta Curte de Casație și Justiție", Secțiunea 1 "Procedura efectuării verificărilor prealabile", punctul 1.4-"Finalizarea verificărilor prealabile", în articolul 17 se prevede: "În situația în care Inspecția Judiciară este sesizată cu aspecte care au făcut obiectul unor verificări anterioare, pentru care, după caz, s-a formulat răspuns sau s-a dispus clasarea, respingerea sesizării, cercetarea disciplinară sau exercitarea acțiunii disciplinare de către Inspecția Judiciară, noua sesizare primește același număr de înregistrare cu cel al sesizării

anterior.

În cazul prevăzut de alin. (1) inspectorul judiciar desemnat întocmește un referat cu propunere de arhivare a lucrării, care se avizează de către șeful direcției de inspecție judiciară corespunzătoare.

Măsura dispusă conform alin. (2) se comunică petentului, iar, în cazul sesizării Inspecției Judiciare în temeiul art. 45 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, republicată, titularului acțiunii disciplinare i se transmite rezultatul verificărilor anterioare, prin adresă semnată de inspectorul-șef.

Totodată, la alineatul (5) al aceluiași articol se menționează faptul că:

“Dacă noua sesizare cuprinde și aspecte noi, care nu au făcut obiectul verificărilor anterioare, aceasta se înregistrează sub număr nou și **se efectuează verificări prealabile cu privire la aspectele nou sesizate**, conform dispozițiilor art. 11-14.”

Procedura efectivă de înregistrare și repartizare a sesizărilor adresate Inspecției Judiciare este prevăzută în Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției judiciare aprobat prin Ordinul inspectorului șef al Inspecției Judiciare nr. 24/2012.

Astfel, în art. 45 alin. 2 din regulamentul menționat se prevăd următoarele: “După primirea actelor de sesizare, persoana desemnată verifică în sistemul de evidență dacă există alte dosare, formate ca urmare a unei cereri formulate de aceleași persoane, vizând aceleași părți și cu obiect similar, întocmește un referat în care menționează rezultatul verificării și îl atașează la sesizare”.

Alineatul următor prevede o excepție de la această procedură și anume în

cazul sesizărilor identice: "Prin excepție de la prevederile alin. 1, dacă se constată că au fost înregistrate acte identice de sesizare a Inspecției Judiciare, acestea se înregistrează în sistem partidă, în sensul că toate veniturile și lucrările intermediare, solicitările și orice alte cereri sau acte în legătură cu lucrarea de bază se înscriu în mod obligatoriu, la numărul de înregistrare inițial".

În cazul de față, Secția reține că cea de-a doua sesizare a petentului P. G. a fost înregistrată la Inspecția Judiciară la data de 18.09.2014, iar prin referatul întocmit la aceeași dată, consilierul desemnat din cadrul Serviciului registratură, secretariat, arhivă - Biroul registratură, repartizare aleatorie și secretariat, după ce a efectuat verificările în sistemul de evidență a sesizărilor adresate Inspecției Judiciare în perioada 2010-2014 a constatat că nu mai există sesizări anterioare formulate de aceeași persoană și cu obiect similar prezentei sesizări. În continuarea referatului tehnoredactat există și o completare olografă: "A se avea în vedere lucrarea .../IJ/.../DIP/2014", fiind astfel făcută totuși o referire la lucrarea anterioară ce avea ca obiect sesizarea aceluiași petent, față de aceeași persoană, care a fost soluționată la 04.09.2014 cu rezoluție de clasare.

Ulterior sesizarea a fost repartizată, conform dispozițiilor art. 46 din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, de către inspectorul șef sau persoana desemnată de acesta direcției de specialitate și anume, Direcției inspecției judiciare pentru procurori, cu rezoluția "A se avea în vedere sesizarea anterioară".

La data de 22.09.2014, Șeful Direcției inspecției judiciare pentru procurori sau persoana desemnată de acesta a repartizat aleatoriu dosarul nou format .

Astfel, s-a apreciat că în cauza respectivă sunt aplicabile dispozițiile art. 17

alin. 5 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, considerându-se că noua sesizare cuprinde și aspecte noi care nu au făcut obiectul verificărilor anterioare, motiv pentru care a fost înregistrată sub număr nou.

După repartizarea sesizării, inspectorii judiciari desemnați au demarat verificările prealabile și ulterior au dispus efectuarea cercetării disciplinare, însă nu numai cu privire la aspectele nou sesizate, așa cum se specifică în textul alin. 5 al art. 17 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, ci cu privire la toate faptele cuprinse în sesizare, chiar dacă pentru acestea exista deja o rezoluție de clasare a altui inspector judiciar, verificată și avizată de șeful Direcției inspecției judiciare pentru procurori.

Prin urmare, Secția pentru procurori constată faptul că cercetările efectuate de Inspecția Judiciară în dosarul .../IJ/.../DIP/2014 și pentru care s-a exercitat acțiunea disciplinară față de procurorul N. T. au fost efectuate cu depășirea cadrului legal prevăzut în art. 17 alin. 5 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară.

Relativ la motivele care generat exercitarea prezentei acțiuni disciplinare, reprezentantul Inspecției Judiciare a susținut că, în urma verificărilor efectuate, s-au constatat aspecte noi ce nu au fost avute în vedere cu prilejul efectuării verificărilor prealabile anterioare, fiind vorba de aspecte total diferite, care au condus la o cu totul altă situație de fapt, cu consecințe în planul răspunderii disciplinare a pârâtului. Această abordare nu poate fi însă justificată, atâta timp cât inspectorul judiciar era obligat să-și exercite activitatea în limitele date de normele legale mai sus menționate, verificările urmând a fi efectuate numai cu

privire la faptele noi sesizate. Indiferent de scopul urmărit, chiar fiind acela de identificare a situațiilor sau cazurilor care atrag răspunderea disciplinară a magistraților, inspectorul judiciar, în activitatea sa, trebuie să se mărginescă la activitățile și competențele date prin lege.

Dealtfel primul dintre principiile de bază care guvernează activitatea Inspecției Judiciare este acela al legalității.

În consecință, Secția pentru procurori apreciază că verificările prealabile și cercetările ce au avut ca obiect aceleași fapte sesizate de petentul P. G. în prima sesizare adresată Inspecției Judiciare și față de care s-a emis o soluție nu mai pot face obiectul prezentei acțiuni disciplinare, întrucât legea nu permite verificarea acelorași fapte printr-o nouă sesizare.

Sub acest aspect, Secția pentru procurori mai reține că petentul P. G., în urma comunicării soluției de clasare în dosarul Inspecției Judiciare nr. .../IJ/.../DIP/2014 a formulat o plângere în care menționa că la data de 15.09.2014 a transmis o nouă sesizare către Inspecția Judiciară împotriva procurorilor N. T. și B. A. pe considerentul că cei doi au efectuat acte de urmărire penală în mod nelegal și cu rea credință asupra sa, iar în acest context solicită conexarea celor două cauze de cercetare disciplinară.

Această plângere a petentului a fost arhivată de Inspecția Judiciară, în temeiul art. 17 alin. 2 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, pe motiv că nu au fost invocate aspecte noi care să nu fi făcut obiectul verificărilor prealabile, comunicându-i-se petentului, prin răspunsul din 22.10.2012 că: "În ceea ce privește solicitarea dumneavoastră în sensul infirmării rezoluției de clasare dispusă de Inspecția

Judiciară la data de 04.09.2014, vă comunicăm că vă puteți adresa instanței competente, conform deciziei Curții Constituționale nr. 397/2014”.

Față de această situație se desprinde clar concluzia că, în lipsa unui text legal care să prevadă reluarea verificărilor prealabile printr-un act de infirmare a soluției de către inspectorul – șef, orice nemulțumire cu privire la soluția dată, din partea oricărei persoane interesate, poate fi exprimată pe calea singurei acțiuni legale, cea a atacării acestui act administrativ în instanța de judecată. O altfel de abordare, ar lipsi de conținut însăși normele legale ce stabilesc procedura de urmat în astfel de situații și chiar forța juridică a unei soluții de clasare sau de respingere a sesizării.

O astfel de situație în care petentul interesat nu înțelege să exercite o cale de atac legală împotriva soluției de care este nemulțumit, dar recurge la manopere de ocolire a legii pentru satisfacerea interesului propriu, chiar prin aducerea la cunostință a unor fapte reale, dar în afara cadrului legal admis, poate fi caracterizată printr-un abuz de drept și o atitudine de vădită rea credință.

Natura juridică a rezoluției de clasare a Inspecției Judiciare, prin raportare la natura organului emitent și la tipul de procedură aplicabilă în cazul controlului judiciar, este aceea a unui act administrativ.

În cazul rezoluției de clasare nu există dispoziții care să permită o revocare ulterioară a actului.

Ca urmare a pronunțării deciziei Curții Constituționale nr. 397/2014, rezoluțiile de clasare pot fi însă supuse controlului instanțelor judecătorești, ocazie cu care este posibilă reverificarea aspectelor semnalate în sesizare.

Relevant este ceea ce a reținut Curtea Constituțională în cuprinsul deciziei menționate și anume: “În ipoteza prevăzută de art. 45 alin. 4 lit. b) din Legea

317/2014, inspectorul judiciar face o cercetare a fondului sesizării pentru a constata dacă există sau nu indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare, Or, în această situație, textul de lege criticat, potrivit căruia rezoluția de clasare este definitivă și, deci, exclusă controlului judiciar, încalcă accesul liber la justiție, drept fundamental consacrat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, partea interesată fiind lipsită de accesul la o instanță judecătorească.”

Altfel spus, Curtea a apreciat necesar accesul la o instanță de judecată în situația prevăzută de art. 45 alin. 4 lit. b) din Legea 317/2014 din perspectiva faptului că, analizându-se fondul sesizării, nu mai este posibilă o nouă sesizare, ca în cazurile în care prima sesizare nu era semnată, nu conținea datele de identificare ale autorului ei sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt, ipoteze vizate de art. 47 alin. 1 lit. b), când clasarea se dispune pe lipsa unei analize de fond pentru neîndeplinirea unor condiții de formă.

Ca atare, Secția pentru procurori apreciază că prin reverificarea de către Inspekția Judiciară a acelorași aspecte semnalate într-o sesizare anterioară, care a fost soluționată definitiv și emiterea unei soluții contrare, se încalcă de altfel și principiul de drept “non bis in idem”.

Deși, inițial principiul a fost introdus în materie penală, ulterior acesta a devenit aplicabil și în materie contravențională, fiscală și administrativă, în condițiile în care hotărârea respectivă, indiferent de autoritatea emitentă a rămas definitivă și cuprinde sancțiuni cu caracter punitiv și preventiv.

Astfel, principiul “non bis in idem” este consacrat în art. 4 pct.1 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, intitulat "Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori" care prevede că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.

În același sens sunt și dispozițiile art 50 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a interpretat noțiunea de "procedură penală" servindu-se de așa-numitele "criterii Engel" cu scopul de a extinde garanțiile de la art. 6 și 7 din Convenție la sancțiuni ale puterii publice calificate formal ca administrative.

Astfel, începând cu hotărârea pronunțată în cauza *Engel c. Olandei* din anul 1976, Curtea Europeană a Drepturilor Omului utilizează trei criterii pentru a aprecia dacă o anumită sancțiune are caracter penal în sensul articolelor 6 și 7 din Convenție: calificarea infracțiunii în dreptul național, natura încălcării și severitatea sancțiunii aplicate făptuitorului. Motivarea Curții a fost aceea că "dacă statele părți ar putea în mod liber să transforme o infracțiune în contravenție sau abatere disciplinară sau ar putea să aleagă conform cărei proceduri să judece o astfel de cauză – procedura penală sau cea contravențională/disciplinară -, atunci aplicarea clauzelor fundamentale ale art. 6 și 7 ar fi subordonată alegerii lor suverane". Aceste criterii au fost folosite pentru includerea în noțiunea de "sancțiune penală" a unor sancțiuni cu caracter contravențional, disciplinar, fiscal, administrativ ș.a.

Instanța europeană consideră că o decizie este definitivă atunci când este

irevocabilă, adică nu este susceptibilă de căi ordinare de atac sau părțile au epuizat aceste căi sau au lăsat să se împlinească termenul necesar pentru exercitarea lor.

Curtea a recunoscut caracterul definitiv chiar și deciziilor pronunțate de către autoritățile administrative, astfel încât incidența principiului "non bis in idem" poate fi reținută în procedura disciplinară atunci când aceasta s-a finalizat cu sancționarea disciplinară a magistratului și, ulterior, se tinde a se aplica o a doua sancțiune disciplinară pentru aceeași abatere.

În aceste condiții, aceleași considerente sunt valabile și atunci când în prima procedură disciplinară s-a dispus o soluție definitivă de respingere sau clasare a sesizării și se tinde, ulterior, a se aplica o sancțiune disciplinară într-o altă procedură similară pentru aceeași persoană și aceleași fapte.

În ceea ce privește caracterul definitiv al primei soluții de clasare, Secția pentru procurori reține că acesta subzistă nu numai atunci când există o hotărâre a instanței judecătorești, ci și atunci când nu s-a exercitat calea de atac în termenul legal, ca în speța de față.

În concluzie, Secția pentru procurori apreciază că exercitarea acțiunii disciplinare în dosarul Inspecției Judiciare nr. .../IJ/.../DIP/2014 nu este admisibilă întrucât încalcă atât principiul legalității activității Inspecției Judiciare, cât și principiul "non bis in idem".

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori urmează să admită excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare invocată de pârâtul N. T., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C... și, pe cale de consecință, să respingă acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva acestuia ca inadmisibilă.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Admite excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare invocată de pârâtul N. T.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului N. T., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C..., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g), h), i) și t) din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca inadmisibilă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17.06.2015.

Președinte:

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror